

διάδοχον αὐτοῦ τὸν Βλεμμίδην, ἀλλ' οὗτος τὸν ἥσυχον βίον ποθῶν ἀπεποιήθη τῆς πατριαρχίας. Ἐτελεύτησε δὲ τὸν βίον ἐν ἔτει 1272 ἐν τῇ Μονῇ, ἣν αὐτὸς ἐδέξατο ἐν τοῖς παρὰ τῇ Ἐφέσῳ Ἡμαθίοις. Κατὰ τὸν Γρηγορᾶν ὁ Βλεμμίδης ἦν „ἀνὴρ πολλαῖς περιηγηθισμένος ταῖς ἀραιαῖς, καὶ πολλῇ τῇ σοφίᾳ ἐξησχημένος, ὁπόσῃν τε Ἑλλήνων ὑμνοῦσι παῖδες, καὶ ὁπόσῃν οἱ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας προστάται καὶ ῥήτορες ἐς ἡμετέραν ὠφέλειαν προὔθησαν“. Τοῦ Βλεμμίδου δύο πονημάτια περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐξεδόθησαν ἐν τῷ Α' τόμῳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βιβλιοθήκης. Τὰ πονημάτια ταῦτα εἰσὶν ἀποσπάσματα ἐκ δύο ἀνεκδότων λόγων τοῦ Βλεμμίδου ἐν οἷς ὁ αὐτὸς τὰ κατ' αὐτὸν περιγράφει. Ἐτέρου δὲ πονήματος τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως οὐ ἔχει ἀρχή, Εἰ μὲν περὶ καινοῦ τινος ζητήματος προὔκειτο συνεξετάσαι, μνεῖαν ποιεῖται ὁ Ἀλλάτιος de Consension. σελ. 722(α).

Γεώργιος Ἀκροπολίτης ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ γονέων εὐγενῶν ἐν ἔτει 1220, τῷ δεκάτῳ δὲ καὶ ἕκτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας μετέβη εἰς Νίκαιαν, ἐνθα ἐδιδάχθη τὴν φιλοσοφίαν ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Βλεμμίδου, ὡς ὁ αὐτὸς λέγει, καὶ ἐτιμήθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Ἰωάννου Δούκα τοῦ Βατάτζη τῷ τοῦ μεγάλου Λογοθέτου ἀξιώματι. Ἐτελεύτησε δὲ τὸν βίον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει 1282. Συνέγραψε δύο λόγους περὶ τῆς ἐκπορεύσεως τοῦ ἀγίου Πνεύματος κατὰ Λατίνων, ὧν ἀντίγραφον σώζεται ἐν τῇ τῆς Μόσχας βιβλιοθήκῃ ὑπ' ἀριθμὸν 208 καὶ 355. Τῶν λόγων τούτων μνεῖαν ποιούμενος ὁ τῷ Ἀκροπολίτῃ συγχρονήσας Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Ἰωσήφ ἐν τῇ ἑαυτοῦ Ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Μιχαὴλ τὸν Παλαιολόγον λέγει „Καὶ τις αἰδοῖος ἀνὴρ καὶ τὴν

(α) Βλ. Ἐκκλησιαστ. Βιβλιοθ. τομ. Α' σελ. κ' καὶ ἐξῆς.

